

OOK EEN HUISDIER

DOOR

W. BLOMBERG—ZEEMAN.

Sinds jaren behoort de struisvogel onder de huisdieren. Hij bewijst den mensch werkelijk heel belangrijke diensten. Hij is de grootste vogel der wereld. Zijn eieren wegen ongeveer 3 pond en hun inhoud is gelijk aan die van ruim 30 kippeneieren.

Wat zijn snelheid aangaat, kan hij wedijveren met het beste renpaard. Hij legt ongeveer 46 K.M. per uur af. Toch zijn maar twee teenen ontwikkeld, maar deze zijn dan ook voorzien van stevige zolen. Doordat de nagels hoefvormig zijn, zinkt de voet niet weg in het mulle woestijnzand. De dikke huid van den voet is bestand tegen het schuren van het scherpe zand.

Een oude struis weegt wel 150 pond. Bij zoo'n gewicht is vliegen natuurlijk onmogelijk.

Verschillende genomen proeven hebben bewezen, dat de struisvogel maar een klein verstand heeft. Zijn maag daarentegen is enorm groot en — sterk. Zonder eenig nadeel ervan te ondervinden slikt hij spijkers, stukjes koper, steenen enz. in.

Natuurlijk eet hij liever zaad en vruchten. Op dadels, tamarinde en vijgen is hij verzot. Gaarne wisselt hij dit af met een jong vogeltje, een groote tor of een mageren sprinkhaan.

't Is wel onsmakelijk, maar een pas geboren struisvogel voedt zich de eerste week met de uitwerpselen van zijn ouders.

Wanneer een struisvogel veel vruchten kan krijgen, zal hij geen druppel water drinken.

Struisvogels kunnen klimmen en zwemmen als de besten. Een struisvogel zingt niet, kraait niet, tjilpt niet, maar — bromt. Wanneer hij kwaad is, sist hij als een slang. Heeft hij een goede bui dan danst hij in het rond.

Het wijfje legt wel een dozijn eieren in een zandkuil. De

broedtijd is ongeveer 6 weken. Overdag broedt het wijfje. Haar vleugels hebben de beschermende kleur van de woestijn. 's Nachts neemt het mannetje haar taak over. Is het niet wonderlijk, dat zijn vleugels juist tegen zwart aan zijn?

Een jong struisvogeltje is zoo groot als een kip. Na 24 uur legt het de eerste loopproeven af.

Op verschillende wijzen worden struisvogels gevangen. Soms met voetangels, soms ook door op ze te schieten. In Somali-land neemt men tamme struisvogels om de wilde te lokken. De bewoners lokken ze ook wel door melancholische fluitbespeling.

Het vleesch van den struis moet heel onsmakelijk zijn, hoewel jonge struisen wel door inboorlingen gegeten worden. Ook de eieren zijn niet gezocht.

Men maakt jacht op ze, hoofdzakelijk om den prachtigen vederbos. Een flinke vogel levert wel 5 pond veeren.

De oude Egyptenaren versierden zich al met struisveeren evenals later de Romeinen en nog later de edelen! De struisveer is door alle tijden heen een mode-artikel gebleven. Misschien komt er een tijd en laten we allen ons best doen dien te bespoedigen, dat de mensch zal inzien, dat het wreed is een dier te dooden, om zich te sieren met zijn vleugels. Is het niet dom te pronken met de veeren van een ander schepsel? In Afrika vormen ze nog steeds een hoofdsieraad. Men maakt er waaiers van en versiert er de wapenen mee. Denk maar aan de verhalen van Karl May.

Ook van de eieren maakt men sieraden. Men snijdt er cirkeltjes af, die men doorboort en als kralen bezigt. Ook wel versiert men er de hutten mee. Men gebruikt ze ook als huishoudelijk artikel, bij wijze van drinknap of pan.

In 1840 is men begonnen den struisvogel te fokken, omdat het anders te voorzien was, dat deze vogelsoort zou uitsterven. In de Kaapkolonie begon men hiermee. Er waren boeren, die zoo'n duizend van die dieren tot huisdier gepromoveerd hadden. Natuurlijk kwam er toen prijsdaling op de veerenmarkt. Het meerendeel van de veeren, die thans verhandeld worden, zijn afkomstig van tamme struisen. Alleen de Kaap-

kolonie voert jaarlijks wel voor 20 miljoen struisveeren uit. Het meerendeel hiervan gaat naar Londen. In het groote sportland Amerika, heeft men getracht den struisvogel voor de sport te winnen. Men heeft hem bij wijze van harddraver gebruikt. Doch hij bleek in dit opzicht het paard niet te kunnen vervangen, daar hij telkenmale den ruiter afwierp. Wel liet hij zich voor een tentwagentje spannen en op menige harddraverij in Californië werden op deze wijze prijzen behaald.

De bekende dierentemmer Hagenbeck heeft bij Hamburg een afzonderlijke struisvogel-kwekerij. Het publiek heeft daar tegen entree toegang. De struisvogel-eieren worden daar door een broedmachine uitgebreed. De kleine struisjes worden vervolgens in aparte hokken grootgebracht. Ze krijgen fijn gesneden voedsel en de hokken worden centraal verwarmd.

In de Transvaal heeft iedere boer een paar struisen, net zoo goed als hij een hond en een kat heeft. Jonge vogels kosten ongeveer 50 gulden per stuk, oudere wel 300. Kleine struisjes worden daar door een negerknecht opgefokt. Als ze een jaar oud zijn, komen ze bij de ouders, die in hoofdzaak voor de verdere opvoeding zorgen.

De struisvogelbroederijen zijn soms wel 5000 H.A. groot en zijn dan met een 500 vogels bevolkt. Het land wordt omheind en vaak grazen runderen en schapen heel gemoeidelijk mee. 's Morgens en 's avonds krijgen de struisen extra graan, overdag moeten ze zich voeden met de voortbrengselen van den bodem.

Een gezonde vogel geeft de mooiste veeren. Een nieuwe veer heeft een half jaar groei noodig om tot haar volle ontwikkeling te komen. Iedere acht maanden worden den struis de veeren ontnomen. Dadelijk komen dan weer nieuwe te voorschijn.

Struisvogels lijden vaak aan wormziekte. Deze ziekte doet den groei der bevedering stil staan en doet den schitterenden glans verdwijnen.

Vroeger plukte men de veeren, wat den armen dieren natuurlijk veel pijn bezorgde. Thans snijdt men ze af. De stompjes veeren, die nog in den huid zitten, vallen van zelf

uit. De afgesneden veeren worden bij verzending steeds van kamfer voorzien. De minder mooie veeren worden eerst wit gemaakt en dan geverfd. Voor een echten kenner hebben deze veeren natuurlijk minder waarde.

'Daar de Engelsche regeering thans groote uitvoerrechten eischt voor doode struisvogels, spreekt het vanzelf, dat de veeren van deze dieren het duurst zijn. Misschien zijn er Europeesche dames, die zich wijs laten maken, dat deze dure veeren ook de mooiste zijn.

Om aan een modegril te voldoen, heeft de struis ze betaald met zijn leven.

Nog zwaarder.

Postbeambte: Deze brief is te zwaar, er moet nog een vijftcentspostzegel bij.

Vrouw: Maar meneer, dan is ie nog zwaarder.

Afgeketst.

Moeder: Maar jongen, wat zie je er weer uit. Heb je ooit gezien, dat ik met zulke vuile handen aan tafel kwam.

Jan: Nee moe, maar toen u zoo klein was als ik, heb ik u nooit gezien.

Uit de Kazerne.

Sergeant (die appèl houdt): Dirksen, Van Vliet, Meijer.

Meijer (komt buiten adem aangelopen): Present!

Sergeant: Present? Waar dan? Ik moet jou in de gaten houden, jij roept altijd present, ook al ben je er niet.